

Βλάχοι Σερρών

Αντίπερα

Αντίπερα, αντίπερα μαύρα μου μάτια (ή καημένη Μάντω).
Αντίπερα (ή Στου Μαυραντή) στ' αλώνι ρόιδο μου (ν)έλα ιδώ ματάκια μου (ν)έμορφα.

Ηταν μια μέρα Κυριακή μαύρα μου μάτια.(ή καημένη Μάντω).
Μια μέρα χρυσομέρα ρόιδο μου (ν)έλα ιδώ ματάκια μου (ν)έμορφα.

Βγήκαν (ή πήγαν) να παίξουν τα σπαθιά μαύρα μου μάτια (ή καημένη Μάντω)
Να ρίξουν το λιθάρι ρόιδο μου (ν)έλα ιδώ ματάκια μου (ν)έμορφα.

Το ρίχνει ένας το ρίχνουν δυο μαύρα μου μάτια (ή καημένη Μάντω).
Το ρίχνουν τρεις και πέντε ρόιδο μου (ν)έλα ιδώ ματάκια μου (ν)έμορφα.

Το ρίχνει κόρη ανύπαντρη μαύρα μου μάτια (ή καημένη Μάντω).
Και πάει σι παραπέρα ρόιδο μου (ν)έλα ιδώ ματάκια μου (ν)έμορφα.

Δώδεκα χρόνους έκανε μαύρα μου μάτια (ή καημένη Μάντω).
Σε κλέφτικα λημέρια ρόιδο μου (ν)έλα ιδώ ματάκια μου (ν)έμορφα.

Κανείς δε την εγνώρισε μαύρα μου μάτια (ή καημένη Μάντω).
Πως είναι κλεφτοπούλα ρόιδο μου (ν)έλα ιδώ ματάκια μου (ν)έμορφα.

Κάτω στην άσπρη πέτρα

Κάτω στην άσπρη πέτρα μωρέ μάτια μου,
κάτω στην άσπρη πέτρα μωρέ φρύδια μου.
Κάτω σι γιαλό γιώτισσα κυρά Βιργιώτισσα.

Βαρέσαν τον Γιαννάκη μωρέ μάτια μου,
βαρέσαν τον Γιαννάκη μωρέ φρύδια μου.
Τον αρματολό γιώτισσα κυρά Βιργιώτισσα.

Τούρκοι τον εβαρέσαν μωρέ μάτια μου,
Τούρκοι τον εβαρέσαν μωρέ φρύδια μου.
Κι αρωμιοί τον κλαιν γιώτισσα κυρά Βιργιώτισσα.

Γιαννάκη να' χεις μάνα μωρέ μάτια μου,
Γιαννάκη να' χεις μάνα μωρέ φρύδια μου.
Να' χεις κι αδερφή γιώτισσα κυρά Βιργιώτισσα.

Να' χεις καλή γυναίκα μωρέ μάτια μου,
να' χεις καλή γυναίκα μωρέ φρύδια μου.
Να' ρθει να σε ιδεί γιώτισσα κυρά Βιργιώτισσα

Χατζηστέργιο τσέλιγκ μάρε

Οι Χατζηστέργιο τσέλιγκ μάρε,
του γραμμουστ(ου) άλτου νουάρ(ι) άι λε λε...

Οι σιάρ(ι) κάς(ι) κα παλάτι,
όι μουλτίνι μισουράτι άι λε λε...

Οι σιάπτι ατς δι οτς αλούι,
σούντου σοτς α βίντου λούι άι λε λε...

Οι τρέι φιάτι νι μ(ου)ρτάτι,
τρέι λι κα λούνα σουμ σιάτ(ι) άι λε λε...

Χατζηστέργιο τσέλιγκα μεγάλε

Χατζηστέργιο τσέλιγκα μεγάλε,
στη Γράμμουστα άλλον δεν έχει.

Εχει σπίτι σα παλάτι,
πρόβατα πολλά αμέτρητα.

Επτά άλογα ζευγάρια ή δίχρονα δικά του,
είναι φίλοι του ανέμου (αέρα).

Τρία κορίτσια ανύπαντρα,
οι τρεις σαν το φεγγάρι είναι όμορφες.

Ζαχαρούλα

Τι έχεις μωρ μάνα μ' Ζαχαρούλα και μέρα νύχτα κλαις,
και μένα της μανούλας γιατί δε μου το λες.

Ζαχαρούλα, Ζαχαρούλα μου ραγίζεις τη καρδούλα,
μου ραγίζεις τη καρδούλα Ζαχαρούλα, Ζαχαρούλα.

Τι να σου πω μωρ' μάνα μωρέ μάνα το πώς να σου το πω,
εκείνον που αγαπάω μωρέ μάνα θέλ' να τον παντρευτώ.

Μη με βασανίζεις άλλο Ζαχαρούλα θα πεθάνω,
Ζαχαρούλα είν' τ' όνομα σου και γλυκό είν' το φίλημα σου.

Πότε θα 'ρθει η Ανοιξη

Πότε θα 'ρθει η Ανοιξη,
θα 'ρθει το καλοκαίρι,
τράβα αέρα τράβα,
θα 'ρθει το καλοκαίρι,
χρυσή μου περιστέρα.
Ν' ανθίσει ο γαύρος κι η οξιά,
ωρέ να λιώσουνε τα χιόνια,
τραβά αέρα τράβα,
να λιώσουνε τα χιόνια,
χρυσή μου περιστέρα.
Να βγουν οι Βλάχοι στα βουνά,
να βγουν κι οι βλαχοπούλες,
τράβα αέρα τράβα,
να βγουν κι οι βλαχοπούλες,
λουλούδι του μαγιού.